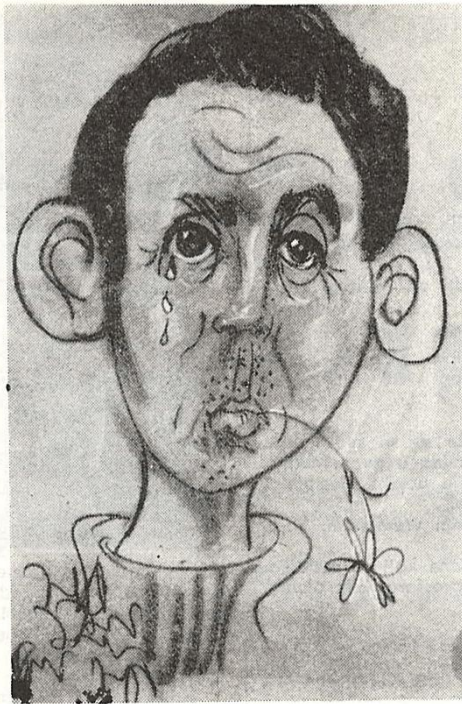

slobodan miletić

ZALOGE

Uzeo sam svoje pesme na ispit čula. Utro prašinu. Izglačao ih kao zapušteno posuđe od srebra. Otvorio ih kao dijamantski breg. Jer, pesme valja da pronose odsjaj, pečat, gradivo i oklop stalnog preobražaja. To su upravo njihove retke ako ne i jedine zaloge. Kašto premaleće pod ledenom korom zime, kašto ljudska magma pod naočarima za usijanje mašte. Stalni žar. Amo brusila!

PREOBRAŽENJA

Duški

Menjamo šume naših srca za okućnicu ljubve
Ja tebi klas što ozdravlja u dleto krvi
Ti meni zlatnu zobicu preobražaja

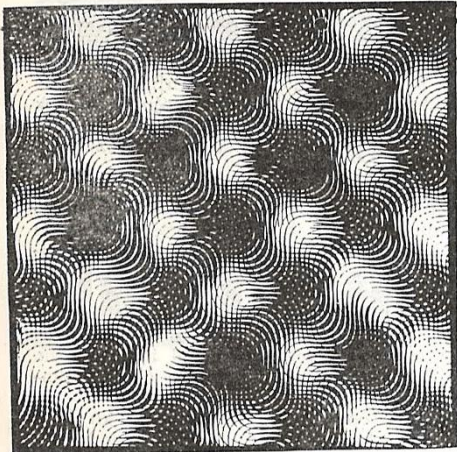
Zatočen sam u župnom crvu obilja
Dok gradovi iz čela nam jure polu

Otimaš se mrkim poljupcima ruzmarina
U rudi se kupa glas tvoj čarne malje

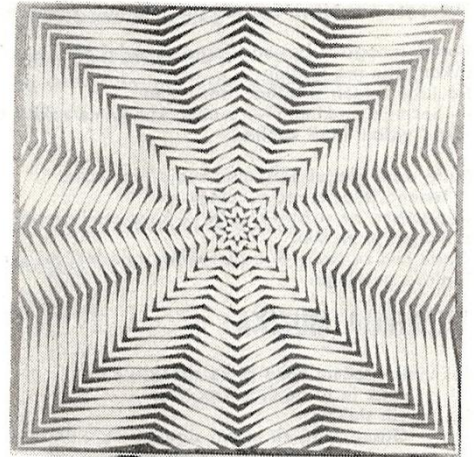
Zalaze preci pod bakar molitve:
Ti istočnica milosti s podnevcima okrilja
Ja plačidrug munje u zgasloj odluci cvetanja

U dnu latice izgreva tvoja kneževina zebnje
Zvezdu češ s porubima od mekih poglede
Kedar dubiš pojutarju svih prepelica

Zvono suparničkih maštarija zvone predelima
Nema nas na sečici poruge ni bilom ni metom
Uznosimo pervaz plahog plamena.

preobra- ženja

ŠTA MI KAŽE MOJA PESMA

Volim tvoju strasnu nemarnost kad laže
Tvoje izbivanje, tvoju plavooku dokolicu.
Volim reč koju si mi oduzeo,
Izbrisano reč, njenu bliznakinju
Bez svetle budućnosti.
Volim poredenje koje nikada nisi napisao,
Mesto u beskraju bez tačke
Vaseljenski poljubac polova.
Slutim nikada više nećeš naći obarač
Niti nežni nastavak naše stare ljubavi.
Smešim se tvojoj nesigurnosti da me
Da me dogradiš za dimljivo telo,
Da me uhvatiš za rep, da me staviš u džep.
Osećam ipak tvoje onesveštene prste
Po čitavoj pući, na jezgar-pupku,
Na vulkan-dojci, u tresetištu mom.
Predosećam tvoje rasejane zagrljaje
Tvoja zbunjena bekstva.
Ostaneš tako pored mene, prevarno čutiš,
Zaveriš se da me nađeš među darovima,
Uhodiš me mornarski, s mene pa na uštap.
Mamiš me klopkama trostrukog ženika
A onda zadihan, ralniče, praznih šaka,
Sklanjaš se u moju senku da se odmoriš
Od traganja, zazjavanja, bluda.
Kako bih se bacila na tebe tada,
Nedohvat-topla, nevidimka
Da ne znaš ko što ne znaš otkud
Munjonosni poriv sevne.
Slutim nikada nećeš naći obarač
Niti nežni nastavak naše stare ljubavi.
Pesniče, zaljubljeniče moj,
Pesniče, nevežo tavna:
Tvoja metafora veriverica-uspomena,
Zlopatnica, uginu davno.

... Ako se poezija trudi da obruka očiglednost onda je pesnikov zavičaj u slici njegove mašte a srčanost pesnikove iskre najčešće mera njegovog usuda. Izrečena reč i utisnuta, sa savršenom smrtnom tačkom je i ureknuta reč.

Jezik pesništva bi da naseli čitav svemir i privide. Otuda biva uklet pesnikov put u izgnanstvo reči.

Čitaoče, saučesniče u igri i nevero u sudu, pristrasniče i u omašaju, ako je to njegova poslednja odbrana, pesnik u nama glasa za prividenja.

I uvek iznova, uprkos svemu, on piše da bi tebi i sebi dokazao svoje bivanje i izbivanja, svoje sažeto postojanje, u vedroj zebnji igre reči, pred budućnošću i svim onim što se samim sobom piše: smrtno.

On živi od radosti darivanja kao muzičar što pred tebe, svoju publiku, iznosi nekoliko lirskih partitura i to ne u dvorani naviknutoj na odjeke već con sordino, u svojoj sobi, ako pristaneš da ga posetiš.

Gle, njegov se prozor pretvara u periskop u kom se prelama njegov lik a onda i „čitav njegov svet“. Jer on se opominje one narodne: gde je čija kuća tu i sredina sveta.

(slovo knjizi NEBO BEZ NASLOVA)

DOLINOM NEKARA U AUTU

Grozdom se opih, seksovi brzine me gone
Dok Nekar, slutim, na berbu sutona uteče.
Gradina pali-žari, gde sam? Svadba klone.
Zvezdo moja, na kraj sveta tebi hrlim, danas
nemam ništa preče.

Sablasi drvo kao hitac niz bok izmiče,
Za dlaku u prisoj KOD DVE SMRTI da zavirim;
Zamkovi mi izgubljeni na iskrle liče,
Lelujav bi zvonik okom da uzberem,
prstom da umirim.

Mlada jesen u zlatnom gongu safa
Dvesta leta u tren oka sad izbije,
Hronosu sam stravnom brafskiji od brata,
Smrti slap će iz šampanjske čaše
da se pije.

Grozdom se opih, seksovi brzine me gone
Dok Nekar, slutim, na berbu sutona uteče.
Gradina pali-žari, gde sam? Svadba klone.
Zvezdo moja, na kraj sveta tebi hrlim, danas
nemam ništa preče.